

slaget angaaende en privat Bane fra Holstebro til Herning til at omtale Forslaget om en Forlængelse af Givebanen til Herning. Jeg er fuldt enig med den ærede Indenrigsminister i, at, naar man anlægger en Bane fra Holstebro til Herning, vil det rigtigste være, at den anlægges som Statsbane, og, saa vidt jeg forstod den ærede Minister, var det ogsaa hans Tanke at fortsætte i samme Spor fra Herning til Give. Det synes mig ogsaa at det ene maa være en ret naturlig Følge af det andet, fordi en Bane fra Holstebro til Vejle vil jo blive en ret gennemgribende Trafiklinie som Forbindelsesled mellem Statsbanerne. Gaar man altsaa ud fra den Tanke, at man vil fremme det nævnte Anlæg som en Statsbane, forstaar jeg ganske godt den ærede Ministers Stilling; naar han ikke er velvillig stemt for stykkevis at anlægge den Banestrækning fra Give til Herning, som er optagen i Loven af 8de Maj 1894. Men naar man ikke vil gaa ind paa at fremme denne Sag ved Anlæg af dette Stykke som Statsbane, saa fremkom der dog en Udtalelse fra den højtærede Minister, som jeg ikke fuldt ud kan slutte mig til, og det var dette, at det stykkevise Anlæg, som er blevet paapeget af det ærede Medlem for Holstebro (Mølgaard-Nielsen), Strækningen fra Give til Brande, vilde forrykke Forholdet. Det kan det efter min Mening ikke, selv om man gik til et saadant stykkevist Anlæg, fordi man der ikke kommer uden for Linjen; det er jo navnlig den Del, der falder i det ene Amt for sig. Men jeg tror, at denne Sag vil fremmes bedst ved, at den ærede Minister vil tage Initiativet til et Statsbaneanlæg, og for saa vidt er det min Mening, at de Jærnbaneforslag, der her ere fremkomne, virkelig have bragt ogsaa denne Sag adskilligt frem til en Løsning. Jeg gaar nemlig ud fra, at Forslaget maa blive henvist til et Udvalg, og at der saa mellem Udvalget og Ministeren maa finde et forberedende Arbejde Sted, som kan lægges til Grund for et videregaaende Arbejde. Den ærede Minister har ganske sikkert fuldt ud Ret i, at hele denne Sag ikke kan tænkes løst i den korte Tid, der er tilbage af denne Rigsdagssamling. Det er derfor mit Haab, at de ærede Forslagsstillere ogsaa ville medvirke, hvad de for-maa, til at fremme Sagen ad denne Vej. — Der er et Projekt, som jeg dog gerne vilde omtale en lille Smule, et Projekt, der falder ind under B. Det er det Anlæg, der er foreslaaet fra Moselund til Grindsted. Det smager ganske vist noget af en

midtjydske Længdebane, men det er efter min Mening ogsaa kun grumme lidt. Jeg skal ikke fordybe mig i det Spørgsmaal, hvad der er det rigtige, enten en midtjydske Længdebane eller en Bane fra Viborg til Herning, thi det staar klart for mig, at disse Baner have et tilfælles, og det er, at de kunne tjene til at være Opdyrkningsbaner. Ganske vist maa man indrømme, at der er en Del af de jydskes Heder, som det maaske næppe nok lønner sig at dyrke i vor Tid, men jeg ser ikke rettere, end at den Berettigelse have begge disse Baner, at de kunne tjene baade som Trafikbaner og som Opdyrkningsbaner, men den midtjydske Længdebane synes jeg har endnu et Fortrin — om jeg maa bruge dette Udtryk. Vi maa vel gøre rigtigst i at gøre os klart, at, saaledes som vore Jærnbaneanlæg ere blevne fremmede fra først af, ere de næppe byggede saa økonomisk eller saa hensigtsmæssigt, som de burde være. Men det kan vel undskyldes noget derved, at man den Gang ikke tænkte sig, at der vilde blive en saa enorm Trafik, som der er blevet. Naar imidlertid den højtærede Minister ved Finanslovens 1ste Behandling antydede, at man mulig i en nær Fremtid maatte gaa til at anlægge Dobbeltspor fra Fredericia til Lunderskov, staar det rigtig nok for mig saaledes, at dette vist i sig selv kan være ganske naturligt, dersom man ikke ad anden Vej kan komme til at raade Bod paa Manglerne, men det er mig tillige klart — og jeg synes, det maa blive mere stadfæstet, naar man ser paa den Beretning, som er given af Jærnbanebestyrelsen — at dette sandsynligvis ikke slaar til. Man vil sikkert nok, dersom man ikke kan raade Bod derpaa ad anden Vej, komme til at lægge Dobbeltspor paa Østkysten ned til Aarhus. Dette, synes jeg, man maa tage med i Betragtning. Naar man vil løse dette Jærnbanespørgsmaal, hvad der jo sikkert er god Vilje til fra alle Sider, staar det rigtig nok for mig saaledes, at en midtjydske Længdebane maatte kunne afhjælpe dette, at man bliver tvungen til at anlægge Dobbeltspor paa Østkysten. Denne Opgave, som jo særlig har almen Interesse, maa den kunne løse, samtidig med at den ved at blive lagt gennem den af flere Talere paapegede Egn vil kunne blive baade en Trafikbane af Betydning til vort Udførselssted Esbjerg og tillige en Lokalbane og endelig, hvad den har tilfælles med Viborg—Herning Banen, en Opdyrkningsbane. Denne Opgave tror jeg ikke en Bane fra Moselund til Grindsted vil kunne løse. Her finder jeg Anledning